

یوسف

یوسف خوابنما به

^۱ یعقوب، در سرزمینہ کنعان، کی خودشه پٹر ساکن بو بوسته بو، زندگی کودی. ^۲ ھنه سرگذشته یعقوب: یوسف ۱۷ ساله بو کی خو برآرآنه آمره گله داری کودی، وختی جوانترم بو از خو برآرآنه بدحرفی خو پٹره خبر بردی. برآرآنی کی از اونه پٹره زنان، بله و زلفه پسران بید. ^۳ یعقوب یوسفه از تمام خو پسران بیشتر دوست داشتی، چونکی اونه سالہایه پیری زای بو. و اونه ره روپوشه رنگی یه بولندی فراہم بوکوده بو. ^۴ وختی اونه برآران دینیدی خوشآنه پٹر اونه بیشتر از تمامه خو پسران دوست داره، اونه بد داشتیدی و تئاستیدی اونه آمره سولوک بوکونید.

^۵ یوسف خوابی یه کی بیدہ بو. خو برآرآنہ ره بوگفته. اوشان یوسفه خوابه کی بیشنوستیدی، بیشتر اونه آمره دشمن بو بوستیدی. ^۶ پس بوگفته «به خوابی کی بیدہ بوم گوش بدید: ^۷ گندمزاره دورون گندمانہ دسته کودن دریمی. دینمه می دسته گندم ویریزه بیا ایسه، شیمی دسته گندمانم اونه دور حلقه زیندی و می دسته گندمه جلو تعظیم کونیدی.»

^۸ اونه برآران بوگفتیدی: «یعنی کی امی پادشاه بیبی؟ آمره فرمان بدی؟» اونه خواب و اونه حرفآنه وستی اوشانہ کینہ اونه آمره دو چندان بہ.

^۹ یوسف خوابه دیگری بیدہ کی اونه خو برآرآنہ ره تعریف بوکوده، بوگفته: «خواب دینمه کی خورشید و ماه و یازده تآ ستاره کرہ مره تعظیم کودن دریدی.»

^{۱۰} یوسف وختی کی هر چی خواب بیدہ بو، خو پٹر و خو برآرآنہ ره تعریف بوکوده، اونه پٹر سرزنش کونان بوگفته: «آن د چی خوابی ایسه کی تو بیدہ بی؟ یعنی من و تی مار و تی برآران وا بائیم، تره تعظیم بوکونیم؟» ^{۱۱} اونه برآران اونه آمره حسودی کودیدی، ولی اونه پٹر، یوسفه حرفآنه بہ خاطر بیسپورده.

یوسف برآران یوسفه فروشیدی

^{۱۲} یوسفه برآران بوشو بید چراگاهہ نزدیکہ شهر شکیم، خوشآنه پٹره گوسفندانہ بچرانید. ^{۱۳} یعقوب یوسفه بوگفته: «مگر تی برآران گله یه نبردیدی شکیم بچرانید. بیا، منم تره اوسه کونم اوشانہ ورجہ.»

یوسف بگفته: «بچشب»

^{۱۴} پس یوسفه بوگفته: «بوشو خبره سلامتی یه تی برآران و گله یه مره بأور.» یوسفه از درہ یه حبرون اوسه کودہ.

وختی کی یوسف بہ شکیم فرسہ، ^{۱۵} اینفر یوسف کی دشته دورن سرگردان، خو برآرآنه دومبال گردستی بیدہ، از او واورسہ: «چی دومبالہ سر گردستن دری؟»

^{۱۶} یوسف بوگفته: «می برآرآنه دومبال گردم. تانی مره بیگی گله یه کویہ ببردیدی بچرانید؟»

^{۱۷} او مرد بوگفته: «اوشان از آیه شوئون دیبید، بیشنوستم کی گفتن دیبید: «بیشیم دوتان.»» یوسفم اوشانہ دومبالہ سر راه دکفہ، نزدیکایہ دوتان اوشانہ بیدہ.

^{۱۸} ھطو کی یوسفه برآران یوسفه از راہہ دور دینیدی، پیش از اونکی بہ اوشان فرسہ، نقشہ کیشیدی کی اونه بوکوشید.

^{۱۹} ھمدیگرہ بوگفتیدی: «ایوارده اونی کی ہمیش خوابنما بہ، آمون درہ. ^{۲۰} بأبید اونه بوکوشیم. تاودیم ایتا از ا چایانہ دورون،

بیگیم کی جانورہ درندہی اونه بوخوردہ. بیدینیم اونه خوابانہ سر چی آیہ.»

^{۲۱-۲۲} ولی رثوبین کی بیشنوستہ اوشان چی نقشہی کشن دریدی، یوسفہ نجات دهنہ وستی بوگفتہ: «باید خونریزی نوکونیم، اونه نوکوشیم. هہ بیابانہ میان اونه تاودیم آچاہ دورون، ولی اونه جانہ نیگیریم.» اشانہ بوگفتہ کی یوسفہ از اوشانہ دست نجات بدہ، واگردانہ ببرہ خو پتر ورجہ.

^{۲۳} هطو کی یوسف بہ خو براران فرسہ، اونه روپوشہ رنگی یہ قشنگہ از اونه تن بکنیدی. ^{۲۴} اونه بیگیتیدی، تاودہ بیدی او چاہی دورون کی خوشک و بی آب بو. ^{۲۵} بینشیتیدی کی غذا بوخورید خوشانہ سرہ کی واگردآیدی، اوشانہ چشم دکفتہ از دور بہ کاروانہ اسماعیلیان کی از سرزمینہ جلعاد آمون دبید، خوشانہ شوتورانہ کندر و اسفند و ادویہ جات بار بزه بید، بردن دبید مصر.

^{۲۶} یهودا خو برارانہ بوگفتہ: «چی فایدہی امرہ دارہ آمی برارہ بوکوشیم، اونه خونہ مخفی بدآریم؟ ^{۲۷} باید اونه جانہ نیگیریم اونه بہ اسماعیلیان بو فروشیم. اون آمی برارہ، از آمی گوشت و خونہ.» اونه براران گوش بوکودیدی. ^{۲۸} وختی کی تاجرآن از سرزمینہ مدیان کی هو اسماعیلیان بی، فرسہ بیدی، یوسفہ از چاہ دورون بیرون باوردیدی، اونه بہ بیست سکہ یہ نقرہ بو فروختیدی. اوشانم یوسفہ بریدی بہ مصر.

^{۲۹} وختی کی رثوبین بوشو چاہ سر، یوسفہ کی چاہ دورون نیدینہ، خو لیباسانہ پارہ بوکودہ. ^{۳۰} واگردستہ خو برارانہ بوگفتہ: «یوسفہ اویہ نیسہ بو! ہسہ وا می پترہ جوابہ چی بدم؟»

^{۳۱} اوشان یوسفہ روپوشہ اوسنیدی، نہ بزه خونہ یہ کی سر واوہ بید، روپوشہ وستینیدی. ^{۳۲} روپوشہ خونہ یہ اوسدید بریدی خوشانہ پترہ، بوگفتیدی: «آمان آ روپوشہ راہ سر بیآفیتیم، بیدین تی پسرہ شینہ یا نہ؟»

^{۳۳} یعقوب روپوشہ خوب وارسی بوکودہ، بوگفتہ: «می پسرہ روپوشہ! نکونہ جانورہ درندہی اونه بوخوردہ، حتماً یوسف تیکہ پارہ بوستہ.» ^{۳۴} پس یعقوب از غم یوسف خو لیباسہ پارہ کودہ، و لیباسہ غم دوکودہ، روزانہ زیادی خو پسرہ وستی ماتم بیگیتہ. ^{۳۵} تمامہ اونه زاکان، پسر و دختر بمویدی خوشانہ پترہ تسلی وستی. ولی یعقوب آرامہ نبوستی، گوفتی: «ماتمہ امرہ میرم، شمہ قبرہ دورون^x می پسرہ ورجہ.» پس یعقوب زار زار گریہ کودی.

^{۳۶} میان مدیانیان، یوسفہ مصرہ دورون بہ فوطیفار بو فروختیدی. فوطیفار ایتا از بزرگانہ دربار و رئیسہ محافظان فرعون بو.

یوسف و فوطیفارہ زن

^۱ یوسفہ، تاجرآنہ اسماعیلی برده بید مصر. فوطیفار کی ایتا از خادمانہ شخصی فرعون و اونه رئیسہ محافظان بو، یوسفہ از اسماعیلیان کی باوردہ بید مصر، بیہہ.

^۲ خداوند یوسفہ امرہ بو، پس اون موفق بو بوستہ و خو اربابہ مصری خانہ زندگی کودی. ^۳ یوسفہ ارباب، دینہ کی خداوند یوسفہ امرہ یہ، و ہر کاری کونہ، خداوند اونه موفق کونہ. ^۴ پس یوسف، خو اربابہ ورجہ خیلی عزیزہ بوستہ و خادم مخصوصہ اون بہ. فوطیفار خو خانہ و خو دارایی اختیارہ فدہ یوسفہ دست. ^۵ از وختی کی فوطیفار خو خانہ و دارایی اختیارہ یوسفہ دس فدہ، خداوند او مرد مصریہ یوسفہ وستی برکت دہہ. برکت خداوند بر اونه خانہ و دارایی، چی خانہ دورون چی صحرا دورون قرار گیرہ. ^۶ اون ہر چی داشتی بیسپوردہ یوسفہ دس، د فکر و خیالی ناشتی مگر چی خورد و خوراک

^x عبری: شیول، یعنی دیارہ مردگان

یوسف جوانی خوش اندام و خوش قیافه بو. ^۷ ایتاً روز فوطیفاره زن، هوسِ نزدیکی یوسفه آمره بوکوده و بوگفته: «می آمره همخواب بوبو!» ^۸ ولی یوسف قبول نوکوده، خو اربابه زنه بوگفته: «بیدین، کی من همه کاره یه آ خانه یم، می اربابم از کارانه خو خانه هیچ نگرانی ناره. هر چی کی داره، مره بیسپورده. ^۹ هیچکس آ خانه دورون از من بالاتر نی یه. همه چی اختیار می دس دره، به جز تو کی اونه همسری. پس چوطو تانم آ کاره شیرانه و گناهه بزرگه بر ضده خدا انجام بدم؟»

^{۱۰} فوطیفاره زن هر روز خو نظره یوسفه گفتی، ولی یوسف قبول نوکودی کی اونه آمره همخواب ببه و یا اونه همراه ببه. ^{۱۱} ایتاً روز یوسف بوشو خانه دورون کی خو کارانه انجام بده، از نوکرانه خانه هیچکدام به خانه نیسه بید. ^{۱۲} فوطیفاره زن یوسفه روپوشه بیگفته و بوگفته: «می آمره همخواب بوبو.» ولی یوسف خو روپوشه اونه دسته دورون جا بنه، بودووسته بوشو بیرون.

^{۱۳} وختی کی او زن بیده یوسفه روپوش اونه دسته دورون بجا بمأنسته و خودشم از خانه بودووسته بوشو بیرون، ^{۱۴} خانه نوکرانه دوخوآده و بوگفته: «بیدینید، می مرد، آ عبرانی یه به خانه بأورده کی آمره رسوا بوکونه. اون بمو بو کی می آمره همخواب ببه، منم فریاد بزم. ^{۱۵} وختی کی بیسنوسته من فریاد بزم، خو روپوشه آیه می ورجه جا بنه، بودووسته بوشو بیرون.» ^{۱۶} پس او زن یوسفه روپوشه خو ورجه بدأشته تا یوسفه ارباب به خانه بمو. ^{۱۷} پس اونه ره بوگفته: «آ غلامه عبرانی کی آمره بأوردی، بمو بو می ورجه کی مره رسوا بوکونه. ^{۱۸} ولی هطو کی من فریاد بزم، خو روپوشه می ورجه جا بنه، بودووسته از خانه بوشو بیرون.»

یوسف زندانه دورون

^{۱۹} وختی کی یوسفه ارباب خو زنه حرفانه بیسنوسته کی گفتی: «تی غلام آبلایه می سر بأورده.» خیلی عصبانی بو بوسته. ^{۲۰} اونه دستگیر بوکوده و زندانه دورون تاوآده او جا، زندانی بو کی زندانیانه پادشاه او یه زندانی بید. ^{۲۱} ولی خداوند یوسفه آمره بو، او یه اونه محبت بوکوده و زندانبانه ره عزیزه کوده. ^{۲۲} زندانبان تمامه زندانیانه او زندانه بیسپرده یوسفه دس. پس هر کاری زندانه دورون انجام بوستی، یوسف جوابگو بو. ^{۲۳} زندانبان تمامه کاره زندانه یوسف دس بیسپرده بو، د هیچ کاری نأشتی. چونکی خداوند یوسفه آمره بو؛ یوسف هر کاری کودی، خداوند اونه سربلنده کودی.

ساقی و نانوا

^۱ چندی بوگودشته کی رئیس ساقیان و رئیس نانویانه پادشاه مصر، پادشاهه برنجانه بیدی. ^۲ فرعون از خو خادمان یعنی رئیس ساقیان و رئیس نانویان عصبانی به، ^۳ و اوشانه رئیس نکهبانانه زندانه دورون هویه کی یوسفم دربند بو، زندانی بوکوده. ^۴ رئیس نکهبانان، اوشانه بیسپرده یوسفه دس، یوسفم اوشانه خدمت کودی؛

چندی کی از اوشانه زندانی بوستن بوگودشته، ^۵ ساقی و نانویه پادشاه مصر کی زندانی بید، ایشب هر کی خوره خوابی بیده. هر کسه خواب تعبیره مخصوصه خودشه ره دأشتی. ^۶ صبح روز بعد کی یوسف بوشو اوشانه ورجه، بیده کی اوشان خیلی پریشانیدی. ^۷ یوسف واورسه: «چیسه کی ایمره خلی غمگینیدی؟»

^۸ جواب بده بیدی: «أمان هر دو نفر دیشب خواب بیده یم، ولی هیچکس آیه نیسه کی بتانه آمی خوابه آمره تعبیر بوکونه.» یوسف اوشانه بوگفته: «مگر علم تعبیر خواب خدایشین نی یه؟ مره بیگید کی چی خواب بیده بیدی.»

۹ پس رئیس ساقیایان خو خوابه یوسفه ره واگویا بوکوده و بوگفته: «ایتا انگور درخته می چشم جلو خواب بیدم، ۱۰ کی سه تا شاخه داشتی. گول بوکوده^x شوکوفه بأورده و انگور برسه. ۱۱ فرعونه جام به دس داشتیم، انگورانه بیچم اوشانه فرعونه جام دورون فیچالستم فادم فرعونه دس.»

۱۲ یوسف اونه بوگفته: «تی خوابه تعبیر انه: سه شاخه، نیشانه یه سه روزه. ۱۳ سه روز دیگر فرعون تره سربولنده کونه واگردانه بره تی کاره قبلی سر. ساقی یه دربار فرعون بی، شراب دوکونی فادی فرعونه دس. ۱۴ وختی کی همه چی تره بر وفق مراده. مره بیاد بأور، مره مهربانی بوکون، می سرگذشته فرعونه ره بوگو و از اون خواهش بوکون مره از آ زندان آزاده کونه. ۱۵ چونکی مره از سرزمینه عبرانیان بزور بأوردیدی آیه، سرزمینه مصر دورونم گناهی نوکودم کی مره تاویدید سیاحاله دورون.»

۱۶ وختی کی رئیس انوایان ایشنوه رئیس ساقیانه تعبیر خواب خیر بو، یوسفه بوگفته: «منم خواب بیدم کی سه تا سبده نان سفید سر بسر می سره جور نهه. ۱۷ سبد بوجوری دورون نانه شیرینی یه جورواجوری دبو فرعونه ره، ولی پرنده یان اوشانه از سبد دورون کی می سره جور نهه بو، خوردن دیبید.»

۱۸ یوسف بوگفته: «تعبیره تی خواب انه: سه تا سبد، نیشانه یه سه روزه. ۱۹ سه روز دیگر، فرعون تی سره واوینه، تره داره جور آویزانه کونه، پرنده یانم تی جانه گوشته خوریدی.»

۲۰ سه روز بعد کی فرعونه روز تولد بو، جشنی خو تمام خادمانه ره برپا بوکوده. اون، رئیس ساقیایان و رئیس انوایانه بأورده خو خادمانه جلو. ۲۱ رئیس ساقیانه اوسه کوده خودشه کاره قبلی سر، کی جام شرابه فده فرعونه دس. ۲۲ ولی رئیس انوایانه بوکوشدیدی بدار بزه ییدی، هوطو کی یوسف اوشانه ره پیشگوی بوکوده بو. ۲۳ ولی رئیس ساقیایان یوسفه بیاد نأورده و اونه فراموشه کوده.

یوسف فرعونه خوابه تعبیر کونه

۱ دو سال بوگذشته. فرعون خوابی بیده کی رودخانه یه نیل کنار بیا ایسه. ۲ کی هفتا گاوه چاق و چله از رودخانه بیرون بموییدی و سبزه زاره دورون چرا کون دیبید. ۳ اوشانه دوماله سر، هفتا گاوه دیگرم از نیل بیرون بموییدی کی لاغر و استخوانی بید و او گاوانه ورجه بیسه ییدی. ۴ گاوانه لاغر و بدشکل هفتا گاوه چاق و چله یه خوردیدی. بعد از اون فرعون از خواب ویریشته.

۵ فرعون بوخوفته، دوواره خواب بیده: هفتا گندم خوشه پرمغز و خوب، ایتا ساقه رو بوجور بموییدی. ۶ اوشانه دونباله سر هفتا خوشه گندمه دیگر بوجور بموییدی کی پوچ و از باده گرم بوسوخته بید. ۷ او پوچه خوشه یان او هفت خوشه یانه پرمغز فوریدی. فرعون از خواب ویریشته و بفهمسته کی خواب دئن دبو.

۸ فردایه او روز فرعونه خیال پریشان بو. خو آدمانه اوسه کوده کی تمام جادوگران و حوکمایه مصره بأورید. فرعون هر چی کی خواب بیده بو، اوشانه بوگفته. ولی هیچکس نتانستی اونه خوابه تعبیر بوکونه. ۹ در هه وخت رئیس ساقیایان، فرعونه بوگفته: «ایمروز می گناه مره به یاد بمو. ۱۰ روزی کی فرعون از خو غلامان خشمگین بوبسته بو، مره، رئیس انوایانه آمره در زندانه قصر زندانی بوکوده. ۱۱ امان هر دو نفر ایشب خوابی بیده بیم کی هر کدام از او خوابان خوره تعبیری داشتی. ۱۲ آمی آمره اویه جوانی عبرانی ایسه بو کی رئیس محافظانه خادم بو. امان هر چی خواب بیده بیم، اونه ره بوگفتیم. اونم هر کسه خوابه

^x به فارسی: جوانه زد

اونه ره تعبیر بوکوده.^{۱۳} هوطو کی اون آمی خوابه تعبیر بوکوده بو، هوطویم بوبوسته؛ من واگردستم می کاره سر، رئیسه نانوایانه دار بزهیدی.»

^{۱۴} فرعون روانه کوده یوسفه دونبال، اونه فوری از سیاهچال بیرون بأوردیدی. یوسف خو ریش اصلاح، خو لباسه عوضه کوده و بمو به حضوره فرعون.^{۱۵} فرعون یوسفه بوگفته: «خوابی بیدم کی هیچکس نتأنه اونه تعبیر بوکونه. ولی درباره یه تو بیشناوستم کی هر خوابی یه تانی تعبیر بوکونی.»

^{۱۶} یوسف فرعونه جواب بده: «من نتأتم. خدا فرعونه ره جواب خیری دهه.»

^{۱۷} فرعون یوسفه بوگفته: «خواب بیدم کی روده نیله کنار بیا ایسم.^{۱۸} ایدفعه، هفتا گاوه چاق و چله از نیل دورون بیرون بموییدی و سبزه زاره دورون چرأ کودن دیبید.^{۱۹} اوشأنه دونباله سر، هفتا گاوه دیگرم کی بدشکل و لاغر و اوستخوانی بید، بیرون بموییدی. من تمامه سرزمینه مصر دورون، آ جور گاوه بدشکل نیده بوم.^{۲۰} آ گاوأنه لاغر و بدشکل او گاوأنه چاق و چهله کی اوآل بیرون بمو بید، خوریدی.^{۲۱} هر چند کی اوشأنه بوخورده بید، بازم معلوم نوبو؛ هوطو خوشأنه اوآله مأنستن لاغر بید. از خواب ویریشتم.»

^{۲۲} «بازم خواب بیدم کی هفتا خوشه گندم پرمغز و خوب ایتا ساقه رو بوجور بموییدی.^{۲۳} ایدفعه هفتا خوشه یه خوشک و پوچ و بوسوخته از باده گرم اوشأنه دونباله سر بوجور بموییدی.^{۲۴} او خوشه یانه پوچ هفتا خوشه یه خوبه فورستییدی. منم آ خوابأنه جادوگرأنه بوگفتم، ولی هیچکس نوبو کی، اوشأنه مره تعبیر بوکونه.»

^{۲۵} یوسف فرعونه بوگفته: «هر دوتا خوابه فرعون ایچی گیدی، خدا تره از اونچی کی سرزمینه مصره دورون پیش آمون دره، باخبره کوده.^{۲۶} هفتا گاوه خوب نیشأنه یه هفت ساله؛ هفتا خوشه یه گندمه خوبم نیشأنه یه هفت ساله. هر دوتا خواب ایچی گیدی.^{۲۷} هفتا گاوه لاغر و بدشکل کی اوشأنه دونباله سر بیرون بمو بید، هفت سالیدی. هفتا خوشه یه بوسوخته از باده گرم و پوچ نیشأنه هفت ساله قحطی ایسه.^{۲۸} هوطو کی فرعونه بوگفتم، خدا هر چی کی در نظر دأره انجام بده، فرعونه ره آشکاره کوده.^{۲۹} هفت سالی کی آمون دره، سرزمینه مصر دورون هفت ساله فراوانیه.^{۳۰} ولی اونه دونباله سر، هفت ساله قحطی آیه کی هفت ساله فراوانی سرزمینه مصره دورون فراموشه به و قحطی آ سرزمینه دورون بیداد کونه.^{۳۱} آ قحطی خیلی سخت به، طوری کی آ قحطی وستی فراوانی آ سرزمینه دورون فراموشه به.^{۳۲} چونکی فرعونه خواب دو دفعه تکراره بوسته، نیشأن دهه کی آ قحطی از جانبه خدا مقرر بوبوسته و خدا به زودی اونه به سرانجام رسانه.»

^{۳۳} «وخته شه کی فرعون ایتا مرد دانا و عاقله دونبال بگرده کی اون تمانه سرزمینه مصر سرپرستی بوکونه.^{۳۴} فرعون وا آ سرزمینه ره ناظرانی تعیین بوکونه و هفت ساله فراوانی یه دورون، یک پنجمه محصوله مصره انبار بوکونه.^{۳۵} هفت ساله خوبه دورون اوشأن وا تمامه گندوم و حبوبات خورد و خوراکه فرعونه انباره میان انبار و نگهبانی بوکونید کی همیشه شهرأنه دورون خورد و خوراک بمأنه.^{۳۶} آ خورد و خوراکأن وا سرزمینه مصره ره ذخیره ببه کی هفت ساله قحطی دورون مردمه مصر، خورد و خوراک بدآرید؛ اطوی آ سرزمین قحطی وستی نابود نیبه.»

یوسف عزیزه مصر

^{۳۷} فرعون و تمامه اونه خادمأن یوسفه گوفتاره پسند بوکودیدی.^{۳۸} پس فرعون خو خادمانه واورسه: «آمان تأنیم آ جور آدمه پیدا بوکونیم کی روحه الهی در خودش بدآره؟»^{۳۹} پس فرعون یوسفه بوگفته: «هسه کی خدا تره از تمامه اوشأن با خبره کوده، هیچکسه دیگری نیسه کی تره مأنستن حکیم و عاقل ببه.^{۴۰} تره همه کاره یه می قصر کنم و تمامه مردمم بیدی به فرمانه تو.»

فقط می تخت و تاجه وستی از تو بالاترم.»

^{۴۱} فرعون یوسفه بوگفته: «هسه تره اَطویی سرپرسته تمامی یه سرزمینه مصر کونم.» ^{۴۲} پس فرعون خو انگوشتر مُهریه بیرون بأورده، تاوده یوسفه دس. ایتا شنله کتانه باارزش بنه اونه دوشه رو و ایتا زنجیره طلایم تاوده یوسفه گردن. ^{۴۳} اونه سواره خو دومی ارابه یه سلطنتی بوکوده و جلوداران فریاد کودیدی: «زانو بزیند.» فرعون یوسفه بر تمامه سرزمینه مصر حاکم بوکوده. ^{۴۴} فرعون یوسفه بوگفته: «هرچند من فرعونم، ولی هیچکس سرزمینه مصر دورون خو دس و پایه درازه نوکونه، مگر تو اجازه بدی.»

^{۴۵} فرعون یوسفه، صفات پانییه نام بنه و اسنات یوسفه ره عقد بوکوده. اسنات فوطیفاره دختر بو. فوطیفاره کاهنه عون بو. یوسف تمامه سرزمینه مصره سرکشی کودی. ^{۴۶} یوسف سی سال داشتی کی خادمه پادشاه مصر بوبوسته. پس یوسف از فرعون ورجه شه کی، تمامه سرزمینه مصره سرکشی بوکونه. ^{۴۷} در تمامه هفت ساله فراوانی، سرزمینه مصر محصوله فراوانی بأورده. ^{۴۸} او سالان یوسف فرمان بده قسمتی از محصولاته سراسر مصر به انبارانه شهران بأورید و محصوله مزرعه یه هر شهری یه هو شهره دورون انباره کونید. ^{۴۹} یوسف تا تانستی دریا کناره فورشه مانستن گندمانه انبار بوکوده، طوری کی کسی نتانستی اوشانه بیشماره. ^{۵۰} پیش از اونکی ساله قحطی فرسه، یوسف زن اسنات، فوطیفاره دختره دوتا پسر یوسف به دنیا بأورده. ^{۵۱} یوسف خو اوئی زاکه منسی (یعنی فراموشی) نام بنه، بوگفته: «چونکی خدا تمامی یه رنج و دوری از می پتر و مار و می فامیله از می یاد برده.» ^{۵۲} اون خو دومی پسره افرایم نام بنه (یعنی پربار): چونکی بوگفته: «خدا مره می سرزمینه رنجه دورون پر بار بوکوده.» ^{۵۳} هفت ساله فراوانی، مصره دورون به آخر برسه. ^{۵۴} هوطو کی یوسف پیشگوی بوکوده بو، هفت سال قحطی بوبوسته، تمامه سرزمینانه دیگره دورونم قحطی بمو بو، ولی سرزمینه مصر دورون، خوراکی انبارانه دورون پور بو. ^{۵۵} وختی کی تمامه مصره قحطی بیگیفته، مردم خوراکی وستی شیدی فرعون ورجه التماس کونیدی، فرعونم تمامه مردمه بوگفته: «بیشید یوسفه ورجه هر چی شمره گه هوطو بوکونید.» ^{۵۶} وختی کی سراسره کشوره مصره قحطی بیگیفته، یوسف انبارانه واکوده گندمانه مصریانه بوفروخته، چونکی سراسره مصره پيله قحطی بیگیفته بو. ^{۵۷} مردمه، تمامی یه سرزمینانه دیگرم آمویدی مصر، یوسفه ورجه کی خوراک بیهینید، چونکی تمامی یه زمینه خوشکسالی بمو بو.

یوسفه براران شیدی مصر

^۱ وختی کی یعقوب بیشنوسته مصره دورون گندم پیدا به، خو زاکانه بوگفته: «چرا آیه بیا ایسه بیدی، ایتا اویتایه نیگاه کونیدی؟ ^۲ بیشنوستم کی مصره دورون گندم فراوانه، بیشید اویه گندم بیهینید بأورید کی زنده بمائیم، نیمیریم.» ^۳ پس ده تا از یوسفه براران راه دکفیدی، بوشویدی مصر کی گندم بیهینید. ^۴ ولی یعقوب، بنیامینه کی یوسفه تنی برار بو اوشانه امره اوسه نوکوده، چونکی ترس داشتی اونه سرم بلا بایه. ^۵ پس یعقوبه پسرانم از اوشانی بید کی گندمه وستی بمو بید، چونکی سرزمینه کنعان دورونم قحطی بمو بو.

^۶ در او وخت یوسف، حاکمه سرزمینه مصره بو؛ اون بو کی مردمه گندم فوروختی. پس وختی کی اونه برارانم فرسه بیدی، اونه جلو به احترام زانو بزه بیدی، خوشانه سره بیجیر بأوردیدی. ^۷ هطو کی یوسف خو برارانم بیده، اوشانه بشناخته. ولی وانموده بوکوده کی اوشانه نشناسه، تندی امره حرف زنه، اوشانه واورسه: «از کویه آیدی؟» اوشانم جواب بده بیدی: «از سرزمینه کنعان بمویم کی گندم و خوراک بیهینیم.»

^۹ یوسف خو برآرأنه بشناخته، ولی اوشأن، یوسفه نشناختیدی. ولی یوسف خوابأنی کی درباریه اوشأن بیده بو بیاد بأورده، بوگفته: «شومان جاسوسیدی! بموییدی بیدینید کویه آمی سرزمین بی دفاع ایسه.»

^{۱۰} اوشأن جواب بده بیدی: «نه سرور، تی غلامأن بموییدی خوراکی بیهینید. ^{۱۱} امان همه تان اینفره زاکیم، امان، تی غلامأن، نه کی جاسوس نی ییم، بلکه مردأنه شریفی ایسیم.»

^{۱۲} یوسف اوشأنه بوگفته: «نه، شومان بموییدی بیدینید کی سرزمینه مصر از کو طرف بی دفاع ایسه.»

^{۱۳} اوشأن جواب دهیدی: «امان تی غلامأن، دوازه تا برأریم، ایتا پئره پسریم کی سرزمینه کنعان زندگی کونه. آمی کوجه برأرم هسه اونه ورجه ایسه. ایتا از آمی برأرأنم گوم و گوره بوسته.»

^{۱۴} یوسف اوشأنه بوگفته: «هنه کی شمره بوگفتم: شومان جاسوسیدی! ^{۱۵} پس شمره اطویی امتحان کونم: به جانه فرعون قسم کی تا شیمی کوجه برأر آیه نأیه، ونالم از مصر بیشید. ^{۱۶} اینفر از خود تانه میان اوسه کونید بشه شیمی کوجه برأره بأوره آیه، اوشأنه دیگرم زندانه دورون ایسیدی تا بفهمم کی حقیقته گفتن دریدی یا نه. اگر هر چی بوگفتیدی حقیقت نأره، به جانه فرعون قسم خورم کی جاسوسیدی.»

^{۱۷} پس یوسف همه تانه سه روز زندانی بوکوده. ^{۱۸} روز سوم اوشأنه بوگفته: «هر چی شمره گم، انجام بدید کی زنده بمأنید. چونکی من از خدا ترسم: ^{۱۹} اگر شومان مردأنه درستکاری ایسیدی، اینفر از شیمی برأران زندانه دورون بیسه. اوشأنه دیگرم گندمانه بار بنزید بربید شیمی فامیلأنهره کی بی خوراک نمأنید. ^{۲۰} ولی شیمی کوجه برأره وا بأورید می ورجه تا بفهمم شیمی حرفان درسته و نیمیرید.» اوشأنم قبول بوکودیدی.

^{۲۱} همدیگره بوگفتیدی: «یقین دأریم آمی کوجه برأره آمره بدی بوکودیم، چرأ که اون خو جانه وستی آمره التماس کودی، امان اونه پریشانیه بیده ییم، ولی اونه محل نوکودیم. هنه وستی ایسه کی آ جور گرفتار بووستیم.»

^{۲۲} رثوبین جواب بده: «من شمره بوگفتم کی در حق اون گناه نوکونید ولی شومان گوش نوکودیدی! هسه اونه خون دکفته آمی گردن وا اونه جواب پس بدیم.»

^{۲۳} اوشأن نأستیدی کی یوسف اوشأنه حرفانه فهمه، چونکی مترجمی مابین اوشأن ایسه بو. ^{۲۴} یوسف از اوشأنه ورجه بوشو بیرون و گریه بوکوده. دوباره کی واگردسته اوشأنه آمره حرف بزه، و شمعونه بیگیرییدی اونه برأرأنه چشمه جلو دودید.

^{۲۵} بعد از اون یوسف دستور بده اوشأنه خورجینه گندمه آمره پره کونید هر کسه نقره یه از نو خودشه کیسه دورون بنید، خوراکه سفرم اوشأنه فادید. پس ا کارأنم انجام بیگفته. ^{۲۶} اوشأنم گندمانه، باره خوشأنه الاغان کونیدی، راه دکفتیدی.

^{۲۷} وختی کی اینفر از اوشأن استراحتگاهه دورون خو خورجینه واکوده تا خو خره خوراک بده، خو پوله خورجینه دهنه میان هوجور بیده. ^{۲۸} خو برأرأنه بوگفته: «می پوله پس بدهیدی، بیدینید، می کیسه دورون نهه.» از ترس اوشأنه دله لرزه دکفته، ترسان و لرزان همدیگره بوگفتیدی: «آن د چی بلایی ایسه کی خدا آمی سر بأورده؟» ^{۲۹} وختی کی واگردستیدی کنعان خوشأنه پئره ورجه، هر چی کی پیش بمو بو اونه ره بوگفتیدی.

^{۳۰} اطویی بوگفتیدی «او مردای یی کی حاکمه او سرزمینه، آمی آمره خیلی تند حرف بزه، جاسوسانه مأنستتم آمی آمره رفتار بوکوده. ^{۳۱} ولی اونه بوگفتم: «امان مردأنه درستکاری ایسیم، جاسوسیم نوکونیمی. ^{۳۲} امان دوازه تا برأریم، ایتا پئره پسریم. اینفره از دس بدهیم، آمی کوجه برأرم کنعان دورون آمی پئره ورجه ایسه.» ^{۳۳} او مردای یه کی حاکمه او سرزمینه، آمره بوگفته: «اطویی فهمم کی مردان درستکاری ایسیدی کی اینفر از شیمی برأران آیه بیسه، بقیه بیشید گندمانه اوسنید بربید، کی شیمی

خانوادہ گوشنہ نمائید۔^{۳۴} ولی شیمی کوجہ برآرہ بأورید می ورجہ کی بدآنم مردآنہ درستکاری ایسیدی نہ جاسوس۔ منم

شیمی برآرہ آزادہ کونم کی بتائید ا سرزمینہ دورون تجارت بوکونید۔»

^{۳۵} وختی کی اوشآن خوشآنہ خورجینہ گندمہ واکودیدی، ہر کس خو پولہ خو خورجینہ دورون بیافتہ۔ وختی کی اوشآن

خوشآنہ پٹرہ آمرہ خوشآنہ کیسہ نقرہ یانہ بیدہ ییدی، بترسہ ییدی۔^{۳۶} یعقوب بوگفتہ: «شومآن می زاکآنہ از من فیگفتیدی: یوسف

کی پیدا نوبوستہ، شمعونم کی نیسہ۔ ہسہ بنیامینہ از من فگفتن دریدی۔ ہمہ یہ ا بلایان می سر آمون درہ۔»

^{۳۷} ا وخت رثوین خو پٹرہ بوگفتہ: «اگر اونہ دوبارہ تی ورجہ نأوردم، تو تانی می دوتا پسرہ بوکوشی۔ اونہ مرہ بیسپور، منم

اونہ واگردانم آورم۔»

^{۳۸} ولی یعقوب بوگفتہ: «می پسرہ شیمی آمرہ اویہ اوسہ نوکونم، چونکی اونہ برآر ہمرہ، ہہ ایتایہ کی مرہ بمآنستہ۔ اگر ا

سفر دورون بلایی اونہ سر بایہ، منم می مویہ سفیدہ بہ گور برم۔»

واگردستہ برآران بہ مصر

^۱ قحطی او سرزمینہ دورون بیداد کودی۔^۲ پس ہر چی گندم کی از مصر بأوردہ بید بوخوردیدی۔ اوشآنہ پٹر، اوشآنہ بوگفتہ:

«واگردید، بیشید ایچہ آذوقہ بیہینید بأورید۔»

^۳ یہودا خو پٹرہ بوگفتہ: «او مردای آمرہ گوشزد بوکودہ: شمرہ نیدینم، اگر شیمی کوجہ برآر شیمی آمرہ نہ۔^۴ اگر آمی برآرہ

آمی آمرہ اوسہ کونی، شیمی اویہ و ترہ آذوقہ ہینیمی۔^۵ ولی اگر اونہ اوسہ نوکونی، اویہ نیشیمی، چونکی او مردای آمرہ

بوگفتہ: شمرہ نیدینم اگر شیمی کوجہ برآر شیمی آمرہ نہ۔»

^۶ یعقوب واورسہ: «چرا او مردکہ بوگفتیدی کی ایتا کوجہ برآرم دأریم، و مرہ گرفتارہ درد سر بوکودیدی؟»

^۷ اوشآن جواب بدہ ییدی: «او مردای ہطو یک بہ یک از آمان و آمی خانوادہ پرس و جو کودی و واورسہ: «شیمی پٹر، ہنوزم

زندہ یہ؟ برآرہ دیگریم دأریدی؟»^۸ آمانم اونہ سؤالہ جواب بدہ ییم۔ آمان کی نأستیم آمرہ گہ: «بیشید شیمی کوجہ برآرم بأورید

آیہ۔»

^۹ یہودا خو پٹر یعقوبہ بوگفتہ: «او جوانہ می آمرہ اوسہ کون، آمانم فوری راہ دکفیم تا ہمہ تان، من، تو، آمی زاکآن از

گرسنگی نیمیریم و زندہ بمآنیم۔^{۱۰} من خودم اونہ سلامتی یہ ضمانت کونم۔ مرہ بیسپور۔ اگر اونہ نأوردم و ترہ تحویل ند، اونہ

گناہ تا زندہ ہم دکفہ می گردن۔^{۱۱} اگر زودتر آمرہ اوسہ کودہ بی، دو دفعہ بوشو بیم، واگردستہ بیم۔»

^{۱۲} اوشآنہ پٹر یعقوب اوشآنہ بوگفتہ: «ہسہ کی وا اطویی بہ ایچہ آمی زمینہ بہترین محصولاتہ شیمی خورجین دورون

دوکونید و او مردکہرہ پیشکش برید؛ ایچہ کندر و اسفند، ایچہ عسل، ادویہ و پستہ و بادام۔^{۱۳} دو برابرم پول شیمی آمرہ

برید، ا پولی می کی شیمی خورجین دهنہ دورون نہہ بو، شیمی دست آمرہ پس بدید۔ نوکونہ کی اوشآن اشتباہ بوکودہ بید۔

^{۱۴} شیمی برآرم شیمی آمرہ برید، ویریزید، بیشید او مردکہ ورجہ۔^{۱۵} خدایہ قادر مطلق شمرہ او مردکہ ورجہ لطف و عنایت

بوکونہ کی بنیامین و شیمی برآرہ دیگرم آزاد بہ۔ منم اگر قرارہ می زاکآنہ نیدینم، بدہ نیدینم۔»^{۱۶} پس اوشآنم پیشکشہ و دو

برابر پولہ آمرہ اوسدیدی، بنیامین آمرہ بوشو ییدی مصر، یوسفہ ورجہ۔^{۱۷} ہطو کی یوسف بنیامینہ اوشآنہ آمرہ بیدہ، خو خانہ

پیشکارہ بوگفتہ: «ا مردآنہ ببر بہ خانہ، حیوانی سر واوینید، غذا چاکونید کی اوشآن می آمرہ ناہار خوریدی۔»^{۱۸} پیشکارم ہر

چی کی یوسف بوگفتہ بو، انجام بدہ، و اوشآنہ ببردہ یوسفہ خانہ۔

^{۱۹} وختی کی اوشآنہ ببردیدی یوسفہ خانہ دورون، بترسہ ییدی۔ ہمدیگرہ بوگفتیدی: «آمرہ بأوردیدی آیہ او پول وستی کی

دفعہ اولِ امی خورجینِ دورون نہہ بو. کی وخت بدآرید امرہ حملہ بوکونید، امرہ خوشآنہ برده بوکونید و امی خرانہ صاحب بیبی.»

جشنی یوسف خانہ دورون

^{۱۹} پس یوسف خانہ دروازہ جلو کی اونہ پیشکارہ بیدہ بیدی، بوگفتیدی: ^{۲۰} «آقا، دفعہ اولِ راستی راستی بمو بیم خوراک بیهینیم. ^{۲۱} بہ استراحتگاہ کی فرسہ بیم، امی خورجینہ واکوڈیم، ہر کسہ پول اونہ خورجین دهنہ دورون نہہ بو. پس امی دسہ امرہ اونہ واگردانہ بیم. ^{۲۲} پولِ دیگریم باوردیم کی آذوقہ بیهینیم؛ نانیم امی پولہ کی امی خورجینہ دورون بنہ.»

^{۲۳} یوسفہ پیشکار اوشآنہ بوگفتہ: «پریشان نیبید، نترسید. شیمی خدا و خدایہ شیمی اجداد گنجی شیمی خورجینہ دورون بنہ. پولہ گندمہ کی من فیگیتہ بوم.» پس بوشو اوشآنہ برآر شمعونہ باوردہ اوشآنہ ورجہ.

^{۲۴} بعد از اونم اوشآنہ برده یوسف خانہ دورون، آب باوردہ و اوشآن خوشآنہ دس و پایہ بوشستیدی. علوفہ باوردہ اوشآنہ الاغانہ رہ. ^{۲۵} چونکی بیشنوستہ بید یوسفہ امرہ ناہار خوریدی، ہر چی پیشکشی باوردہ بید دیچہ بیدی کی وختی یوسف ظہر بہ خانہ آیہ، اونہ تقدیم بوکونید.

^{۲۶} وختی کی یوسف بہ خانہ بمو، ہر چی کی پیشکشی باوردہ بید، دودستی اونہ رہ باوردیدی و اونہ تعظیم بوکودیدی.

^{۲۷} یوسف اوشآنہ امرہ احوال پورسی بوکودہ، واورسہ: «شیمی پٹر کی از اون مرہ بوگفتہ بید، اونہ احوال خوبہ؟ زندہ یہ؟»

^{۲۸} اوشآن جواب بدہ بیدی: «تی بندہ امی پٹر خوبہ، ہنوزم سلامتہ.» و تعظیم بوکودیدی.

^{۲۹} یوسف نیگاہ بوکودہ و خو برآرہ تنی بنیامینہ دینہ، واورسہ: «ہنہ شیمی کوچہ برآر کی مرہ بوگفتہ بید؟» و بنیامینہ بوگفتہ: «پسرجان، خدا ترہ رحمت بوکونہ.» ^{۳۰} یوسف کی از دیدارہ خو برآر پریشان بوبوستہ بو، جایہ خلوتی دومبال گردستی کی بشہ اویہ گریہ بوکونہ. بوشو خو اطاقہ دورون و گریہ بوکودہ. ^{۳۱} وختی کی خو سر و صورتہ بوشوستہ، بمو بیرون. خودشہ جمع و جورہ کودہ و فرمان بدا: «ناہارہ باورید.»

^{۳۲} یوسفہ رہ سفرہ یہ جدایی دیچہ بید، اونہ برآرآنم ایتا سفرہ یہ دیگر. مصریانم کی اویہ غذا خوردن دیبید، ایتا سفرہ یہ دیگرہ سر. چونکی مصریان عبرانیانہ امرہ غذا خوردنہ مکروہ دانستیدی. ^{۳۳} یوسفہ برآران سفرہ سر از پیلہ برآر تا کوچہ برآر ردیف ہمدیگرہ ورجہ بینیشتہ بید. و اوشآن ہاج و واج ہمدیگرہ نیگاہ کودیدی. ^{۳۴} وختی کی اوشآنہ رہ از سفرہ یہ یوسف غذا دوکودن دیبید، بنیامینہ غذایہ پنج برابر بیشتر از اوشآنہ دیگر دوکودیدی. اوشآنم شاد و خوشحال اونہ امرہ غذا بوخوردیدی.

یوسفہ جامِ نقرہ خورجینہ دورون

^۱ بعد از اون یوسف خو خانہ پیشکارہ اٹویہ فرمان بدہ، بوگفتہ: «اوشآنہ خورجینہ گندمہ ہطو پورہ کون کی بتانید بوکولہ گیرید ببرید. ہر کسہ پولہ خریدِ گندم اونہ خورجینہ دورون بنہ. ^۲ بعد از اونم می جامِ نقرہ یہ، پولہ خریدِ گندمہ امرہ بنہ کوچہ برآرہ خورجینہ دورون.» پیشکارم ہر چی یوسف بوگفتہ بو ہو کارہ بوکودہ.

^۳ ہوا کی روشنہ بوستن دویو، اوشآن خوشآنہ الاغانہ امرہ راہ دکفتیدی. ^۴ ولی اوشآن از شہر دورِ نوبوستہ بید کی یوسف خو پیشکارہ بوگفتہ: «فوری بوشو اوشآنہ دومبالہ سر ہطو کی بہ اوشآن فرسہ یی، بوگو کی چرأ خوبی یہ، بدی امرہ جواب بدہ بیدی؟ چرأ می اربابہ جامہ نقرہ یہ کی اونہ امرہ شراب خورہ و طالع دینہ شیمی امرہ بردن دریدی؟ کارہ بدی بوکودیدی.»

^۶پیشکارم وختی به اوشان فرسه، هر چی کی یوسف بوگفته بو، اوشانه بوگفته. ^۷ولی اوشان بوگفتیدی: «آن چی حرفی ایسه کی ژن دری؟ حاشا کی امان تی غلامان دوزدی بوکونیم! امان کی پوله گندمه کی پیشتر اُمی خورجینه دورون دبو، از کنعان، پس بأوردیم، چوطو تانیم از تی اربابه خانه طلا و نقره دوزدی بوکونیم؟ اگر جامه نقره یه هر کسه خورجینه دورون بیافتی، اون میره. امانم تی اربابه غلام بیم.»

^{۱۰}پیشکارم قبول بوکوده بوگفته: «هر چی کی شومان گیدی. هر کسه ورجه کی جام پیدا ببه، اون غلامه می اربابه. شومانم تقصیری ناریدی، آزادی کی بیشید.»

^{۱۱}پس اوشانم خوشانه خورجینه فوری بیزیر بأوردیدی واکودیدی. ^{۱۲}پس پیشکارم اول پيله براره خورجینه دورونه جوستجو بوکوده، فرسه به کوجه براره شین و جامه، بنیامینه خورجینه دورون پیدا بوکوده. ^{۱۳}پس اوشان از شدت اصبانیت خوشانه لباسانه پاره بوکودیدی، خوشانه الاغانه باره دوستیدی، واکردستیدی بمویدی به شهر. ^{۱۴}یوسف هنوزم خو خانه دورون ایسه بو کی یهودا خو برارانه امره شیدی خانه دورون، اونه پا زیر کفیدی زمینه رو.

^{۱۵}یوسف اوشانه بوگفته: «آن چی کاری بو، کی بوکودیدی؟ ناستیدی کی مردی مره مانستن تانه پیشگویی بوکونه دوزده بشناسه؟»

^{۱۶}یهودا جواب بده: «د اُمی سروره چی تانیم بیگیم؟ د چی تانیم بیگیم؟ چوطو تانیم بیگیم کی بی گناه ایسیم؟ خدا بو کی تی غلامانه گناهه آشکاره کوده، هسه واکردستیم کی بیگیم امان همه تان اونه امره کی جام اونه خورجینه دورون پیدا بوبوسته، تی غلامیم.»

^{۱۷}ولی یوسف بوگفته: «نه، آکاره نوکونم. فقط اونی کی جام، اونه خورجینه دورون پیدا بوبوسته می غلامه. شومان همه تان آزاد ایسیدی، به سلامتی واکردید بیشید شیمی پثره پهلو.»

^{۱۸}بعد از اون یهودا ایچه جلوتر بوشو بوگفته: «سرورم، اجازه بدن تی غلام تی امره حرف بزنه. از تی غلام خشمگین نوبوستن. دانم کی فرعونه مانستن قدرت داری.»

^{۱۹}«اُمی سرور، از تی غلامان واورسه بی: «پثر یا براری داری؟» امانم جواب بده بیم کی «پثره سالمندی داریم، ایتا براره نوجوان کی اونه سالهایه پیری دورون به دنیا بمو. کی اونه برارم بمرده، اون تنها یادگار خو مار ایسه کی باقی بمانسته. اونه پثرم اونه خیلی دوست داره.» ^{۲۱}بعد از اونم تی غلامانه بوگفتی: «اونه بأورید می ورجه کی خودم اونه بیدینم.» ^{۲۲}امانم اُمی سروره بوگفتیم کی او جوان نتانه از خو پثر جدا ببه. چونکی آکار، اونه پثره مردنه امره یکی به. ^{۲۳}ولی تو تی غلامانه بوگفتی:

«تاشیمی کوجه براره شیمی امره آیه ناورید، مره نیدینیدی.» ^{۲۴}وختی کی تی غلامان اُمی پثره ورجه بوشو بیم، هر چی کی اُمی سرور بوگفته بو، اونه ره بوگفتیم. ^{۲۵}بعد از اون می پثر بوگفته: «واگردید بیشید و آذوقه بیشتری بیهینید.» ^{۲۶}ولی امان

بوگفتیم: «تتانیم بیشیم. مگر اُمی کوجه براره اُمی امره ببریم، تانیم بیشم، ولی نتانیم او مردکه بیدینیم، مگر آنکی اُمی کوجه برارم اُمی امره بایه.» ^{۲۷}اُمی پثر، امره بوگفته: «دانیدی کی می زن دوتا پسر می ره به دنیا بأورده. ^{۲۸}ایتا از اوشان از می ورجه بوشو بی شک اونه حیوانه درندی پاره بوکوده، و د اونه نیدم. ^{۲۹}اگر ایتایم از من فیگیرید، بلایی اونه سر بایه، از غصه مره می سره مویه سفیده امره به گور بریدی.»

^{۳۰}«اون می پثره نفسه. پس اگر هسه واکردم اونه می پثره ورجه نبرم، ^{۳۱}و بیدینه کی اونه اُمی امره ناوردیم، در جا دق کونه. اطویی امان تی غلامان اُمی پثره سره سفیده مویه به گور اوسه کونیمی. ^{۳۲}من، تی غلام، می پثره ورجه ا پسره سلامتی یه

تظمین بوکودم، بوگفتم: «اگر واگردم و تی پسرہ می آمرہ ناورم، ا گناہ تا ابد دکفہ می گردن!»^{۳۳} پس ہسہ، تی غلامہ اجازہ بدن بجایہ بنیامین بہ غلامی تی ورجہ بیسم و بردہ می سرور بسم و اجازہ بدن آ جوان خو برارآنہ آمرہ واگردہ.^{۳۴} چوطو تانم واگردم می پثرہ ورجہ، اگر بنیامینہ می آمرہ نبرم؟ وانال می پثرہ درد و رنجہ مردنہ کی اونہ سر آیہ بیدینم.»

یوسف خودش بہ خو برارآن گہ «من یوسفم»

^۱ یوسف د نتانستی خورہ بدآرہ ہمہ تانہ ورجہ گریہ نوکونہ، فریاد بزہ: «ہمہ کسہ بیرونہ کونید.» ہیچ کس د اویہ نیسہ بو، وختی کی یوسف کرہ خودشہ معرفی کودن دوبو. ^۲ اون چنان شیون کونان گریہ کودی کی مصریان ایشنوستیدی و فرعونہ خانہ آدامنم باخبر بوبوستیدی.

^۳ یوسف خو برارآنہ بوگفتم: «منم، یوسف! ہنوزم می پثر، زندہ یہ؟» ولی اونہ برارآنہ زبان بند بمو بو کی نتانستی جواب بدید، چونکی از اون بترسہ بید. ^۴ بعد از اون یوسف خو برارآنہ بوگفتم: «بایید جلو تر می ورجہ.» وختی کی اوشان بوشویدی اونہ ورجہ، بوگفتم: «من شیمی برارم یوسف، ہونی کی اونہ بہ مصر بوفروختیدی. ^۵ ہسہ د پریشان نیبید و د خود تانہ سرزنش نوکونید کی مرہ آیہ بوفروختیدی. چونکی آدامنہ نجاتہ جانہ وستی بو کی خدا مرہ پیشتر از شومان اوسہ کودہ. ^۶ چونکی دو سالہ آ سرزمینہ دورون قحطی بمو، پنج سالہ دیگرم نہ کاشتی نہ برداشتی بہ. ^۷ ولی خدا مرہ پیشتر از شومان آیہ اوسہ کودہ کی شیمی نسلہ زمین سر زندہ بدآرہ و نجاتہ عظیمی یہ بدست باورید. ^۸ پس شومان نیبید کی مرہ آیہ اوسہ کودیدی، بلکی خدا بو. مرہ مشاور فرعون، سرپرستہ اونہ خانہ و فرمانروای تمامی یہ سرزمینہ مصر بوکودہ.

^۹ «ہسہ ہر چی زودتر واگردید، بیشید می پثرہ ورجہ بیگید: «تی پسر یوسف، بوگفتم: «خدا مرہ فرمانروای سراسرہ مصر بوکودہ. فوری ویریزہ، بیآ می ورجہ! ^{۱۰} تو، تی زاکان، تی نوبہ نتیجہ، تی تمامہ گاو و گوسفندانہ آمرہ، و ہر چی کی داری، سرزمینہ جوشنہ دورون ہیہ می دور و ور زندگی بوکون، می نزدیکی بیس. ^{۱۱} اویہ من از تو نگہداری کونم، چرا کی پنج سالہ دیگرم قحطی یہ، اگر آ کارہ نوکونی، تو، تمامہ تی فک و فامیلہ آمرہ محتاج بیبید.»

^{۱۲} «شومان خود تان دین دریدی، می برار بنیامین دین درہ کی شیمی آمرہ حرف زتن درم. ^{۱۳} از احترامی کی مصرہ دورون دارم و از ہر چی کی بیدہ بیدی می پثرہ خبر بدید. ہر چی زودترم اونہ اوسنید، باورید آیہ.» ^{۱۴} بعد از اون گریہ کونان خو برار بیامینہ بغلہ کودہ، ہمدیگرہ آمرہ گریہ بوکودیدی. ^{۱۵} یوسف خو برارآنہ آمرہ گریہ کونان روبروسی بوکودہ، اوشانم اونہ آمرہ دردہ دیل بوکودیدی.

دعوتہ یعوب بہ مصر

^{۱۶} وختی آ خبر کی یوسفہ برارآن بمویدی بہ گوش فرعون و اونہ درباریان فرسہ، ہمہ تان شادی بوکودیدی.

^{۱۷} فرعونم یوسفہ بوگفتم: «تی برارآنہ بوگو (خوشانہ چہار پایانہ بار بوکونید واگردید، بیشید بہ سرزمینہ کنعان. ^{۱۸} تی پثرہ اونہ تمامہ فک و فامیلہ آمرہ باورید مصر، منم پورحاصلترینہ کشتزارہ مصرہ شمرہ قدمہ کی از محصولاتہ فراوانہ اون، بہرہ بیبید.»

^{۱۹} بوشو، اوشانہ بوگو: «خوشانہ پثر و خوشانہ زن و زاکانہ آوردنہ وستیم از مصر ارابہ اوسنید، ببرید، و اوشانہ باورید آیہ.

^{۲۰} شیمی ملک و املاکہ وستیم نگران نیبید، چونکی مالکہ بہترین املاکہ مصر بیدی.»

^{۲۱} پس یعقوب پسرانم ہو کارہ کونیدی، یوسفم بہ فرمانہ فرعون اوشانہ ارابہ و آذوقیہ سفرم فدہ. ^{۲۲} بہ ہر کودامہ از اوشانم

ایدس لباسه تازه فده، ولی بنیامینه سیصدتا سکه یه^x نقره و پنج دس لباسه نو فده.^{۲۳} ده بار الاغ بهترینه محصولاته مصر، ده بار الاغ گندم و آذوقه سفر خو پیره وستی اوشانه امره راهی کونه.^{۲۴} بعد از اون اوشانه اوسه کوده، شوئون دیبید اوشانه بوگفته «راه دورون همدیگره امره ناسازکاری نوکونید!»^{۲۵} پس اوشان از مصر واگردستیدی بوشویدی سرزمینه کنعان خوشانه پتر یعقوبه ورجه.

^{۲۶} و خوشانه پتره بوگفتیدی: «یوسف هنوزم زنده یه! حاکمه سرتاسره سرزمینه مصرم بوبوسته!» یعقوبه ديلتنگه بوسته، تئانستی اوشانه حرفانه باور بوکونه.^{۲۷} ولی وختی هر چی یوسف اوشانه بوگفته بو اونره بوگفتیدی، وختی کی خو چشمه امره اراهه یانی کی یوسف اونه بردنه وستی اوسه کوده بو، بیده، یعقوبه دیل روشنه بوسته.
^{۲۸} یعقوب بوگفته: «د باور بوکودم کی می پسر یوسف زنده یه، شمه اونه ورجه تا کی پیش از می مردن اونه بیدینم.»

یعقوب بوشو مصر

^۱ پس یعقوب هر چی کی داشتی خو امره اوسده راه دکفته، بوشو فرسه بئرشبع، خو پتر، اسحاقه خداره قربانی بوکوده. [اسرائیل یعقوبه نامم ایسه.]^۲ شب کی خوفته بو خواب دینه کی خدا یعقوبه امره حرف زئن دره، دوکونه: «یعقوب! یعقوب!» اون جواب بده «آیه ایسم.»
^۳ خدا بوگفته: «منم خدا، خدایه تی پتر. از سفر به مصر ترسی نوا داشتن، چونکی خودم اویه از تو قومه بزرگی بوجود آورم. من تی امره یم همدیگره امره شیمی مصر، بدان کی من خودم تره واگردانم، یوسفم خو دسته امره تی چشمانه دوده.»
^۴ بعد از اون یعقوبم از بئرشبع راه دکفته، اونه پسران خوشانه پتر یعقوب، خوشانه زن و زاکانه امره، اراهه یانی سر کی فرعون اونه بردنه وستی اوسه کوده بو سواره بوستیدی.^۵ اوشانم خوشانه گله رمه، مال و منالم کی کنعانه دورون داشتیدی، اوسدیدی. یعقوبم تمامه خو ایل و تباره امره بوشویدی مصر.^۶ یعقوب تمامه خو فامیله خو امره بیرده مصر اوشانه امره خو پسران خو نوه یه پسری خو دختران خو نوه یه دختریم اونه امره به مصر بوشویدی.

دیداره یعقوب یوسفه امره

^{۲۸} یعقوب خو پسر یهودایه پیشتر از خودش اوسه کوده کی یوسفه واورسه از کو طرف وابیشیم کی به جوشن فرسیم. وختی کی دور و وره جوشن فرسه بید،^{۲۹} یوسف فرمان دهه کی خودشه اراهه یه باورید، سواره بوسته بوشو جوشن خو پتر یعقوبه پیشواز. یوسف هطو کی به خو پتره ورجه فرسه گریه کونان دس تاوده بیدی همدیگره گردن، گریه کونه.^{۳۰} یعقوب یوسفه بوگفته: «هسه د حاضریم بیمیرم، چونکی می چشمانه امره بیدم کی تو زنده ایسی.»
^{۳۱} بعد از اون یوسف خو برارانه و خو پتره فک و فامیله بوگفته «هسه وا بشم فرعون ورجه اونه بگم کی (می براران و می پتره فک و فامیل کی کنعان ایسه بید بَمویدی می ورجه.»^{۳۲} و اونه خبر بدم کی «چوپانان و گاوداران ایسیدی کی خوشانه گله رمه، و هر چی کی داشتیدی خوشانه امره باوردیدی.»^{۳۳} پس فرعون شمره دوخوانه، واورسه کی «چی کاره ایسیدی؟»
^{۳۴} اونه جواب بدید: «مان تی غلامان از نوجوانی گله دار بیم، هو کاری ایسه کی امی آباجدادم انجام دیدی.» بعد از اون اجازه داریدی کی جوشنه دورون زندگی بوکونید، چونکی مصریان چوپانانه مکروه دانیدی.»

^x به عبری شکل

یعقوب فرعونہ برکت دہہ

۱ پس یوسف بوشو فرعونہ بوگفته: «می پٹر و می براران، خوشانہ گلہ رمہ آمرہ و ہر چی کی داشتیدی اوسدیدی از سرزمینہ کنعان بمویدی، ہسہ جوشنہ دورون ایسہ ییدی.»

۲ یوسف بوشو، از میانہ خو براران، پنج نفرہ ببردہ فرعونہ ورجہ. ۳ فرعون اوشانہ واورسہ: «چی کارہ ایسیدی؟» اوشانم فرعونہ جواب بدہ ییدی: «تی غلامان خوشانہ آباجدادہ مانستن چوپانیدی» اونہ بوگفتیدی: «بمویم مصر زندگی بوکونیم، چونکی تی غلامان علفزاری کنعانہ دورون گوسفندانہرہ ناریدی. کنعان خوشکسالی بیداد کونہ، پس ہسہ خواہش کونیم تی غلامانہ اجازہ بدی جوشن دورون ساکن بیید.»

۴ فرعونم یوسفہ بوگفته: «پس تی پٹر تی برارانہ آمرہ بمویدی تی ورجہ، ۵ سرزمینہ مصرم تی چشم جلو پھنہ، ہر جایہ کی دانی بہتر ایسہ اوشانہ فادن، اوشانہ ببر جوشنہ دورون ساکن بوکون. ہر کلامہ از اوشانم کی کاردان و شایستہ ایسہ، می گاوداران و گلہ داران بیید.»

۶ بعد از اون یوسفم خو پٹر ببردہ بہ حضورہ فرعون، یعقوب فرعونہ برکت بدہ. ۷ فرعون از اون واورسہ: «چن سال داری؟» یعقوب بوگفته: «صد و سی سالہ کی زمینہ سر کرہ کوچ کودن درم، عمری کوتاہ، پُر از درد و رنجہ کی بہ طولہ عمر کوچ کودنہ می اجدادم فرسہ.» ۸ بعد از اون، یعقوب فرعونہ برکت بدہ، واگردستہ بوشو بیرون. ۹ پس یوسفم ہوطو کی فرعون بوگفته بو، خو پٹر و برارانہ بہترین جایہ مصر، رعمسیس دورون سامان دہہ، و اویہ ملکی اوشانہ فدہ. ۱۰ خوراکہ کافیم خو پٹر و براران و اوشانہ اہلہ خانہرہ فراہم بوکودہ.

سالہ قحطی و حاکمیتہ یوسف

۱۱ اویہ قحطی روز بہ روز سخترہ بوستی طوری کی بی خوراکہ مردمہ و خوشکسالی سرزمینہ مصر و کنعانہ از بین بردن دوبو. ۱۲ یوسفم تمامہ پولی کی مردمہ مصر و کنعان خرید گندمہ وستی فادا بید باوردہ فرعونہ قصرہ دورون. ۱۳ وختی کی مردمہ مصر و کنعانہ پول تمامہ بوستہ، تمامہ مردمہ مصر بمویدی یوسفہ ورجہ بوگفتیدی: «آمرہ خورد و خوراک فدن، چرأ وا تی چشمہ جلو بیمیریم، ہسہ کی بی پولیم.»

۱۴ یوسف بوگفته: «ہسہ کی شیمی پول تمانہ بوستہ، شیمی گاو و گوسفندہ باورید تا منم بجایہ شیمی حیوانان شمرہ گندم فدم.» ۱۵ پس خوشانہ حیوانانہ باوردیدی فادہ ییدی یوسفہ، اونم بجایہ اسبان و گوسفندان و بوزان و گاوان و الاغان، اوشانہ خورد و خوراک فادہ. او سال، اوشانہ، بجایہ حیوانانی کی فادہ بید خورد و خوراک کافی فادہ.

۱۶ وختی کی سال بہ آخرہ فرسہ، سالہ بعد بمویدی یوسفہ ورجہ بوگفتیدی: «سرور از تو چی پنہان کی آمی دار و ندار تمانہ بوستہ، حیوانانم کی تی شین بوبوستیدی، آمی رہ چیزہ باقی نمائستہ بہ جوز آمی بدن و آمی زمین. ۱۷ چرأ وا امان و آمی زمینان، تی چشمہ جلو نابودہ بیم؟ آمرہ، آمی زمینہ کشت کارہ آمرہ بجایہ خورد و خوراک بیہین کی امان، آمی زمینہ کشت کارہ آمرہ فرعونہ شین ببیم. آمرہ بذر فدن کی زندہ بمائیم، نیمیریم، آمی زمینم ویرانہ نہ.»

۱۸ پس یوسفم تمامہ کشتزارانہ مصرہ فرعونہرہ بیہہ. تمامہ مصریانم خوشانہ زمینانہ بوفروختیدی، چونکی خوشکسالی بیداد کودی. تمامہ سرزمینہ مصر فرعونہ شین بوبوستہ. ۱۹-۲۰ یوسفم بجز کاهنان تمام مردمہ سراسرہ مصرہ بہ بندگی ببردہ. ولی کاهنانہ زمینہ نیہہ، چونکی اوشان سہمی یہ ثابتی از فرعون فیگفتیدی، ہنہ وستی خوشانہ زمینہ نوفروختیدی، چونکی خورد

و خوراکه کافی داشتیدی.

^{۲۳} یوسف مردمه بوگفته: «هسه کی شمره شیمی زمینه امره فرعونره بیهم، شمره بذر فادم کی بیشید کشت کار بوکونید. ولی از برداشته محصول، یک پنجومه فرعونه فدید، چهار پنجومه دیگرم بذره ساله بعد و شیمی خوراک و خوراکه شیمی خانواده و شیمی زاکان ببه.»

^{۲۵} مردمم بوگفتیدی: «تو امره محبت بوکودید امی زندگی یه نجات بده یی. امانم فرعونه شین بیمی.» ^{۲۶} پس یوسفم قانونی سرزمینه مصره دورون بنه، کی تا به ایمروزم باقی بمأنسته، کی یک پنجومه برداشته محصول، فرعونه شین ایسه. فقط کاهنانه زمین بو کی فرعونه شین نوبوسته.

یعقوب وصیت کونه

^{۲۷} پس بنی اسرائیل ناحیه یه جوشن دورون ساکن بوبوستیدی، اویه ملکی بدست باوردیدی و زاد و ولده فراوانی بوکودیدی. ^{۲۸} یعقوبم ۱۷ سال مصر زندگی بوکوده، صد و چهل و هفت ساله تمام داشتی. ^{۲۹} وختی کی تعقوبه مردن وخت فرسه، خو پسر یوسفه دوخواهه بوگفته: «اگر مره دوست داری، می امره عهدی دود کی می امره وفادار بمانی و مره مصر دورون دفن نوکونی. ^{۳۰} بلکی وختی کی می اجداده امره یکی بوبوستم، مره از مصر بیرون ببری کناره اوشان دفن بوکونی.» یوسفم بوگفته: «هر چی کی بوگفتی بجا آورمه.» ^{۳۱} یعقوب بوگفته: «می ره قسم بوخور.» یوسف قسم بوخورد. یعقوبم هوطو کی به خو عصا تکیه بوکوده بو شکرگزاری بوکوده.

یعقوب یوسفه پسران برکت دهه

^۱ بعد از مدتی یوسفه بوگفتیدی: «تی پتر مریضه.» پس اونم خو دوتا پسران منسی و افرایمه خو امره اوسده بوشو دیدنه خو پتر. ^۲ هطو کی یعقوبه بوگفتیدی: «تی پسر یوسف بمو تی ورجه.» یعقوب خو تمامه قوته امره ویریشته خو رختخواه دورون بینیشته.

^۳ یعقوب یوسفه بوگفته: «خدایه قادر مطلق بو کی در شهر لوز در سرزمینه کنعانه بر من آشکاره بوسته مره برکت بده. ^۴ مره بوگفته: «تره نسلی فراوان و بارور کونمه. از تو قومانه فراوانی بوجود آورمه. بعد از خودت، ا سرزمینه ملکیته ابدی یه تی زاکانه بخشمه.» ^۵ پس هسه کی ا دوتا پسر پیش از می امونه به آیه، مصره دورون تره به دنیا بموییدی، افرایم و منسی می پسران رثوبین و شمعونه مأنستن می شین ایسیدی. ^۶ هر زاکه دیگری کی بعد از اوشان تره به دنیا بآیه، تی شین بیدی. زمینه اوشانه ارثیه، سهمی ایسه از سهم منسی و افرایم. ^۷ تی مار راحیل وختی کی از پدان واگردستن دوبوم سرزمینه کنعانه دورون دور و وره افرات بمرده، منم اونه هویه دفن بوکودم» (افرات همان بیت لحم ایسه).

^۸ وختی یعقوب یوسفه زاکانه بیده واورسه: «اشان تی زاکانیدی؟»

^۹ یوسف خو پتره بوگفته: «اشان می پسرانیدی کی خدا آیه مره ببخشه.»

بعد از اون یعقوب بوگفته: «اوشانه باور می ورجه کی اوشانه برکت بدم.»

^{۱۰} یعقوبه چشمان پیری وستی سونوکودی نتانستی خوب بیدینه، پس هنه وستی یوسف خو پسرانه ببرده جلوتر. یعقوب اوشانه بغله کوده ماچی بده. ^{۱۱} یعقوب یوسفه بوگفته: «هرگز فکر نوکودیم کی تره دوباره بیدینم، هسه خدا مره رحمت بوکوده کی تی زاکانم بیدمه.»

^{۱۲} بعد از اون یوسفم خو زاکانه کی یعقوب زانو سر نیسته بید ویریزانه، خو پیره تعظیم بوکوده. ^{۱۳} یوسف خو زاکانه دسه گیره اوشانه طوری یعقوبه جلو بیا داره کی یعقوب خو راسته دسه بنه منسی سر، خو چپه دسه بنه افرایم سر، اوشانه ببرده جلوتر خو پیره ورجه. ^{۱۴} ولی یعقوب خو دسه راسته نهه افرایم سر کی کوجه پسر بو، خو چپه دسه نهه منسی سر کی پيله پسر بو.

^{۱۵} بعد از اون یوسفه برکت بده و بوگفته: «هو خدایی کی می پتر و می جد و آباد ابراهیم و اسحاق اونه آمره زندگی بوکودیدی تی پسرانه برکت بده خدایی کی تمامه عمر تا به ایمروز مره شبانی بوکوده. ^{۱۶} فرشته‌یی کی مره از هر بدی آزاده کوده، آشانه برکت بده. اطویی ببه کی آشان می نامه، می جد و آباد ابراهیم و اسحاقه نام زنده بدآرید، از اوشان قومی فراوان زمينه رو بوجود بآیه.»

^{۱۷} وختی کی یوسف بیده خو پیره راسته دس افرایم سر نهه، ناراحته بوسته، پس خو پیره دسه بیگفته کی از افرایم سر اوسنه بنه منسی سر. ^{۱۸} خو پیره بوگفته: «پتر، تی راسته دسه بنه منسی سر، اونی کی می پيله پسره.» ^{۱۹} ولی اونه پتر قبول نوکوده بوگفته: «پسرجان من دانم چی کودن درمه. از اونم قومی بزرگ بوجود آیه ولی کوجه برآره قوم از اویتا برار، پيله تره به و از اونه زاکان، قومانی فراوانی بوجود آیه.» ^{۲۰} پس اوشانه هر دو نفره هو روز برکت بده بوگفته: «تی نام آمره قومه یعقوب همدیگره برکت دیهیدی، گیدی: «خدا تره افرایم و منسی مانستن عاقبت بخیر بوکونه.» اطویی یعقوب افرایمه بالاتر از منسی قرار بده.

^{۲۱} بعد از اون یعقوب یوسفه بوگفته: «من کره مردن درم، ولی خدا شیمی آمره ایسه، شمره به شیمی سرزمینه آبااجدادی واگردانه. ^{۲۲} و من تره کی از تی براران شایسته‌تری ملک‌یه تره بخشم کی می شمشیر و کمانه آمره از عموریان فیگفتم.»

مرگ و دفنه یعقوب

^{۲۹} سر آخر یعقوب وصیت بوکوده: «من کی میرم شم می اجداده ورجه، مره غاری دورون مزرعه‌یه عفرون حتی می اجداده آمره دفن بوکونید. ^{۳۰} هو غاری دورون کی مزرعه‌یه مکفيله نزدیکه ممری کنعانه دورون کی ابراهیم او غاره آمره از عفرون حتی بیهه بو کی خودشه مقبره ببه. ^{۳۱} هو یه کی ابراهیم خو زنه آمره سارا و اسحاق، خو زنه آمره ربکا دفن بو بوستیدی کی منم می زنه لیه هو یه دفن بوکودم. ^{۳۲} هو مزرعه و غاری کی از قومه حتی پسرانه ورجه بیهه بوم.» ^{۳۳} بعد از اونکی یعقوب خو وصیته خو پسرانه‌ره بوگفته، خو دس و پایه خو رختخوابه دورون درازه کوده بمرده بوشو خو آبااجداده ورجه.

^۱ یوسف گریه‌کونان خوره تاوده خو پیره رو اونه ماچی بده. ^۲ بعد از اونم خو طیبانه کی اونه خدمت کودیدی فرمان بده کی اونه ببرید مومیایی بوکونید. ^۳ چهل روز مومیایی کودن کار داشتی وختی کی چهل روز به آخر برسه، مردمه مصر هفتاد روزه تمام عزاداری بوکودیدی. ^۴ عزاداری کی تمانه بوسته، یوسف درباریانه فرعونه بوگفته: «مهربانی بوکونید فرعونه بیگید: ^۵ می پتر مره قسم بده بوگفته: «من به زودی میرم. مره قبره‌یی کی سرزمینه کنعانه دورون دارم دفن بوکون.» اجازه بدن بشم می پیره دفن بوکونم واگردم.»

^۶ فرعون بوگفته: «بوشو تی پیره هو طو کی قسم بوخوردی، دفن بوکون.» ^۷ پس یوسف بوشو کی خو پیره دفن بوکونه و تمامه خادمینه فرعون یعنی: درباریانه و تمامه وزیرانه مصر اونه دومباله سر راه دکفتیدی. ^۸ تمامه یوسفه خانواده، اونه براران، تمامه اونه پیره فامیلانم اوشانه دومباله سر دیبید، فقط زاکان و اوشانه گله رمه جوشنه دورون باقی بمأنسته بید. ^۹ سواران، خوشانه اسبان و ارابه‌یانه آمره، کاروانه بزرگی بو کی یوسفه آمره راهی یه کنعان بیدی.

^{۱۰} وختی کی به خرمنگاهه اطاد نزدیکه رودخانه‌یه اُردن فرسیدی، گریه زاری‌یه پورسوزی اُمره عزاداری کونیدی، یوسفم هفت روز تمام خو پُره وستی ماتم بیگفته. ^{۱۱} وختی کنعانیانی کی اویه زندگی کودیدی عزاداری‌یه خرمنگاهه اطاد بیده‌یدی بوگفتیدی: «مصریان عزاداریه پورسوزی بر پا بوکودیدی.» هَنه وستی او محله نامه اَبل مصرایم نام نیهیدی. ^{۱۲} پس یعقوبه پسران هوطو کی یعقوب وصیت بوکوده بو، بجا باوریدی. ^{۱۳} اونه بریدی به سرزمینه کنعان غاری کی مزرعه‌یه مکفيله دورون نزدیکه ممری کی ابراهیم او غاره و مزرعه اُمره از عفرون حتی بیهه بو دفن بوکودیدی.

یوسف خو برارانه دیلداری دهه

^{۱۴} یوسفم کی خو پُره دفن بوکوده، خو براران و تمامه اوشانی کی اونه اُمره مراسمه تدفینه‌یه وستی بوشو بید واگردیدی شیدی مصر. ^{۱۵} وختی کی یوسفه براران دینیدی کی خوشانه پُتر بمرده، همدیگره بوگفتیدی: «اگر یوسف اُمی دشمنی کودنه وستی از امان کینه به دیل بداره کی انتقام فیگیره، چی وا بوکونیم؟» ^{۱۶} پس یوسفه پیغام بده‌یدی کی: «اُمی پُتر پیش از مَرَدن وصیت بوکوده: ^{۱۷} یوسفه وا اَطویی بیگید: تی برارانه کی تره خطا و بدی بوکودیدی وا ببخشی.» هسه خواهش کونیمی، خطایه بندگانه خدایه تی پُره ببخشی.» وختی کی یوسف اوشانه حرفانه بیشنوسته، گریه بوکوده. ^{۱۸} بعد از اون یوسفه برارانم بَموییدی بکفتیدی یوسفه پا زیر بوگفتیدی: «امان د تی بندگائیم.»

^{۱۹} ولی یوسف اوشانه بوگفته: «نترسید، مگر من خدا جا سر نیشتم؟» ^{۲۰} شومان مره فکره دوشمنی بوکودیدی، ولی خواسته خدا، نیکویی بو و ایمرز اونه به کمال فرسانه تا جانهایه فراوانی‌یه نجات بده. ^{۲۱} پس نترسید، من شیمی زاکان و شیمی احتیاجاته فراهم کونم، اَطویی اوشانه اُمره با مهربانی گفتگو بوکوده کی اوشانه خیال راحت ببه.

مَرَدن یوسف

^{۲۲} یوسف خو پُره فامیلانه اُمره مصره دورون ۱۱۰ سال زندگی بوکوده. ^{۲۳} و سه نسله افرایمه بیده، منسی پسر، ماکیر زاکان کی به دنیا بَمو یوسفه زانو سر بَنه‌یدی.

^{۲۴} پس یوسف خو برارانه بوگفته: «من به زودی میرمه، ولی شومان یقین بدآرید کی خدا شمره یاری کونه. شمره از ا سرزمین به سرزمینی کی ابراهیم و اسحاق و یعقوبه وعده بده بو، بُره.»

^{۲۵} یوسف یعقوبه پسرانه وادار بوکوده قسم بوخورد و بوگفته: «یقین بدآرید، کی خدا شمره یاری کونه، پس وا می استخوانانه از آیه شیمی اُمره ببرید.» ^{۲۶} یوسف ۱۱۰ داشتی کی بمرده، پس اونه مصره دورون مومیایی بوکودیدی تابوته دورون بَنه‌یدی.